Slujba Sfântului sfinţit mucenic Modest, arhiepiscopul Ierusalimului
(18 decembrie)

Sfântul ierarh Modest, patriarhul Ierusalimului (18 decembrie):

https://www.academia.edu/44747042/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Modest_patriarhul_Ierusalimului_18_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-modest

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sfntul-ierarh-modest-patriarhul-ierusalimului-18-decembrie

***

S-a tipărit în zilele bine credinciosului Domnului nostru Alexandru Ioan I cu voia şi binecuvântarea iubitorului de Dumnezeu, episcopul nostru Kesarie L: D: M; prin sârguinţa prea cuviosului arhimandrit şi stareţ al Sfintelor Monastiri Neamţului şi Secului Kir Timotei.În tipografia Sfintei Monastiri Neamţu Anul 1861, martie 16.

Bucureşti, Tipografia "Gutenberg"

Decembrie, 18 zile - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Modest, patriarhul Ierusalimului, făcătorul de minuni

La Vecernia mică

Punem **Stihirile** pe 4, glas 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Ca pe un mare purtător de nevoinţă, ştiindu-te pe tine părinte, şi dumnezeiesc ierarh al Sfântului Sion, după datorie cu credinţă săvârşim a ta prăznuire: Pentru aceea, nu înceta rugându- te pentru noi care cinstim aceasta, Modest.

Tu eşti bucuria îngerilor, slava arhiereilor, şi mărirea mucenicilor, Modest de trei ori fericite. Pentru aceea, pe cei ce cinstesc şi săvârşesc cu cântări a ta nevoinţă şi pomenire, de toată boala izbăveşte-i.

Pe cei ce cu credinţă se adună la Biserica ta cea sfântă, şi cu cântări de toată noaptea săvârşesc pomenirea ta, mai presus de primejdii cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu arată-i, podoaba ierarhilor şi a mucenicilor, Modest vrednicule de minune.

Frumuseţile celor cereşti oglindindu-le, cele de pe pământ curgătoare întru nimic le-ai socotit. Drept aceea, cu bucurie te-ai ridicat, unde Lumina cea în trei Sori este, şi ai luat răsplătirile durerilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 2*

Pe luminătorul cel de Dumnezeu strălucit, pe sfeşnicul lumii, şi pe întâiul stătător al Ierusalimului cel prea mare, pe Modest să-l lăudăm, căci împreună cu îngerii se bucură, luând cununa nestricăciunii de la singur Dumnezeu, şi se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

La Stihoavnă

Stihurile, glas 2:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Cu ungere sfinţită, şi cu sânge sfânt, ai întărit credinţa Domnului cea pravoslavnică, întru tot lăudate Modeste.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui

Păstor şi locuitor al Ierusalimului celui de sus, şi al celui de jos, cu razele vieţii tale, Modest te-ai arătat.

Stih: Preoţii Tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi cu bucurie se vor bucura.

Izbăveşte de primejdii cumplite, pe noi pe toţi Modeste, rugămu-ne, ca un prea ales apărător al nostru, şi păzitor cu priveghere.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *acelaşi glas*

Pe cinstita Treime, pe Un Dumnezeu Singur, ai învăţat a crede, şi pentru Dânsul, Părinte, ai vărsat sângele tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Însăşi **podobia**: Casa Efratului, cetate sfântă, slava prorocilor, împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc Se naşte.

Tropar, glas 4: Petrecând înţelepte viaţa ta cu cuvioşie, te-ai împodobit cu veşmântul cel luminat al Arhieriei, sfinţite nevoitorule Modest. Drept aceea, şi nevoindu-te prea cu osârdie părinte, acum, întru veselie împreună cu Hristos te bucuri, rugându-te pentru noi toţi care te lăudăm pre tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *glas, 2*

Caută cu milostivire, Dumnezeule, asupra norodului ce a greşit, şi nu trece cu vederea pre cei ce cad către tine întru pocăinţă, ci ca un Bun miluieşte-ne, şi degrab ne izbăveşte de îngrozirea ta cea dreaptă: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Ectenia mică şi Otpustul.

La Vecernia cea mare

După obişnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul: Slavă, Dintâi. La Doamne strigat-am: **Stihurile** pe 8. glas, 4:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Adunarea preoţilor, ceata monahilor, veniţi cu dumnezeieşti cântări să lăudăm pe Modest, sfinţitul nevoitor, pe floarea firii, frumuseţea credincioşilor, şi pe stâlpul cel nemişcat al credinţei, pe cel ce păzeşte de multe feluri de boale, şi de multe scârbe pe toţi oamenii şi dobitoacele. *(de 2 ori)*

Întru glasuri să strigăm, întru cântări să lăudăm astăzi, pe odorul cel cinstit al Dumnezeului nostru, pe îmbogăţirea patriarhilor, lauda mucenicilor şi împuţinătorul patimilor, pe potrivnicul dracilor, şi împreună vorbitorul cu sfinţii îngeri, pe slava Sionului celui de sus şi al celui de jos, pe dumnezeiescul Modest. *(de 2 ori)*

Pe păstorul cel prea ales, întărirea Bisericii, pre sfinţitul dumnezeiescul nevoitor Modest, cu cântări să-l lăudăm, strigând cu veselie, acoperământul nostru cel tare, nu trece cu vederea pe robii tăi, ci apucă înainte, a izbăvi de primejdii pe rugătorii tăi, şi de tot felul de durere, pe cei ce săvârşesc pomenirea ta. *(de 2 ori)*

Întru ungerea preoţilor, şi în sângele mucenicilor, prea desăvârşit te-ai arătat şi te-ai adus pe tine lui Dumnezeu ca o jertfă bine primită, pururea pomenite Modest, temeiul preoţilor şi scăparea noastră, a celor ce săvârşim în tot anul, şi cinstim cu dumnezeieşti cântări cea strălucitoare şi prea cinstită pomenirea ta. *(de 2 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 2*

Veniţi toţi iubitorii de mucenici, cu cântări să cinstim pe sfinţitul mucenic al lui Hristos Modest, căci întru nimic socotind îngrozirile tiranilor, prin răbdare au luat cunună de la Hristos. Căruia şi stându-I acum înainte, se roagă ne încetat, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste, săvârşesc nevoinţa lui cea sfântă şi cu totul cinstită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *glas 2*

Trecut-au umbra Legii, şi darul au venit, că precum Rugul n-au ars fiind aprins, aşa fecioară ai născut, şi fecioară ai rămas, în locul stâlpului celui de foc, au răsărit Soarele dreptăţii, în locul lui Moisi, Hristos, Mântuirea sufletelor noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Şi Paremiile:

Din înţelepciunea lui Solomon, citire

Dreptul, de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi, căci bătrâneţele sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi cărunteţele sunt înţelepciunea oamenilor, şi vârsta bătrâneţelor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-au iubit şi vieţuind între păcătoşi s-au mutat. Răpitu-s-au ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin au plinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui: Pentru acea s-au grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Şi noroadele văzând, şi necunoscând, nici punând in gând una ca aceasta; că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

Din înţelepciunea lui Solomon, citire

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s-au întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s-au socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea de la noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui că Dumnezeu i-au ispitit pe dânşii, şi i-au aflat Luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-au lămurit pe ei; şi ca o jertfă de ardere întreagă i-au primit. Si în vremea cercetării Sale vor străluci, ca scânteile prin paie vor fugi. Judeca-vor limbi şi vor stăpâni noroade, şi va împărăţi într-înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii în dragoste vor petrece cu Dânsul. Că dar şi milă este întru cuvioşii Lui, şi cercetare întru aleşii Lui.

Din Proorocia Isaiei, citire:

Acestea zice Domnul, toate neamurile s-au adunat împreună, şi se vor aduna boierii dintru ei: Cine le va vesti acestea întru dânşii? Sau cele din început, cine auzite le va face vouă? Aducă-şi mărturiile sale, şi să îndrepteze, şi să asculte şi să zică adevărul. Fiţi mie mărturii şi eu sunt martor grăieşte Domnul Dumnezeu. Şi pruncul pe carele am ales, ca să ştiţi şi să credeţi. Şi să cunoaşteţi că Eu sunt; mai înainte de Mine n-au fost alt Dumnezeu, şi după Mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, şi nu este afară de mine mântuitor. Eu am vestit, şi am mântuit, şi am defăimat, şi n-au fost întru voi străin, voi mie mărturii şi eu martor, Domnul Dumnezeu: încă din început Eu sunt, şi nu este cine să scoată din mâinele Mele, face-voi şi cine va întoarce aceasta? Aşa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pre noi, Sfântul lui Israil.

La Litie

Stihirile, glas 1:

Sfinţite mucenice Modest slăvite, de dragostea lui Hristos n-au putut să te despartă pre tine, nici focul, nici bătăile, nici sabia, ci cu bărbăţie în mijlocul locului de nevoinţă ai răsturnat cinstirile idolilor, înţelepţitule de Dumnezeu. Deci nu înceta cu osârdie rugându-te pentru sufletele noastre.

Cu dureri muceniceşti înfrumuseţându-te, şi cu ungere arhierească ungându-te, te-ai arătat sălaş Treimii celei mai presus de lumină. Pentru care şi sângele Tău cu osârdie l-ai vărsat, Modest prea lăudate: Pentru aceea, ca cel ce ai luat de la dânsa cunună neveştejită întreit împletită, şi ai îndrăzneală, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim pomenirea ta cea de-a pururea cinstită.

Glas 4: Viaţă îngerească pe pământ arătând, sfinţite mucenice Modest: Cu alegere dumnezeiască ţi s-au încredinţat toiagul cel păstoresc, şi pe scaunul arhieresc şezând, cu faptele tale cele îndumnezeite ai slăvit pe Domnul. Pentru aceea, ajungând la staulul ceresc, unde este cel întâi Păstor şi marele Arhiereu, neîncetat laudă înălţindu-I, soleşte lăudat robilor tăi pace şi izbăvire de primejdii cu rugăciunile tale.

Glas 6: Cu vetreala Sfântului Duh, sfinţite mucenice Modest, sufletul tău întraripându-se, fără primejdie au înotat furtuna cea cumplită a chinurilor, şi bucurie au cuprins limanurile cereşti. Drept aceea, stând înaintea Scaunului Stăpânului, roagă-te pentru noi, cei ce din dor săvârşim pomenirea ta cea pururea cinstită, ca să ne izbăvim de durerile trupeşti, şi să ne învrednicim slavei celei de sus, cu bine primite rugăciunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 5*

Pomenirea ta cea prea luminată astăzi au răsărit, Modest, ca soarele marginilor lumii, şi neîncetat revarsă vindecări, boalele depărtând de la oameni, şi patimile dobitoacelor vindecând. Deci roagă-te pururea ca un doctor, carele stai lângă scaunul lui Hristos Dumnezeului nostru, să ne dăruiască mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fericimu-te, de Dumnezeu Născătoare fecioară, şi te slăvim credincioşii după datorie, pe tine cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Stihurile, glas, 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vas de alegere mai înainte văzându-te pe tine fericite, Cel ce cearcă inimile şi vede cele ascunse, păstor vrednic te-au pus Sfântului Sion. Pe carele prea cu înţelepciune l-au adăpat cu dumnzeieşti învăţături, şi rod de mântuire l-ai adus al credinţei cu adevărat Modest, şi cu sângele tău sfârşitul ai pecetluit, de Dumnezeu înţelepţite, cu osârdie.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Veniţi mulţimea preoţilor şi adunarea arhiereilor, temeiul patriarhilor, cu cântări să cinstim pe ierarhul lui Hristos. Cela ce înşelăciunea a călcat, şi cununa biruinţei cea nestricată au luat de la Hristos Dumnezeu, lângă Scaunul căruia stând acum, dă tuturor cu îndestulare tămăduiri, şi izbăvire de greşale.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, şi cuvioşii Tăi cu bucurie se vor bucura.

Lăcaş Sfântului Duh te-ai săvârşit pe tine, de trei ori fericite, curăţindu-ţi sufletul, şi cu dumnezeiasca ungere arhiereu făcându- te, şi povăţuitor norodului, slăvite, celor ce săvârşesc dumnezeiasca ta nevoinţă, cere-le, prea fericite a li se da slobozire de cele rele, şi iertarea păcatelor, cu rugăciunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 3*

Astăzi au răsărit pomenirea ta cea luminoasă, prea slăvite Modeste, sfinţite mucenice, luminând cugetele celor credincioşi cu strălucirile minunilor tale, şi adunându-le întru prea cinstită Biserica Ta, ne rugăm strigând: Cu ale tale rugăciuni, dezleagă primejdiile greşalelor, celor ce te laudă pe tine, prea lăudate, cu dragoste.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fără de sămânţă din dumnezeiescul Duh, şi cu sfatul Tatălui ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cel ce este din Tatăl fără mumă mai-nainte de veci, şi pentru noi din tine fără de Tată fiind, cu trup L-ai născut, şi Prunc cu lapte L-ai hrănit.

Pentru aceasta, nu înceta a-L ruga, să se izbăvească din primejdii sufletele noastre.

[Troparele caută-le la Vecernia mică.]

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul, Troparele caută-le la Vecernia mică.

După întâia Stihologie, **Sedelnele**, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cu totul iubind pe Mântuitorul tău, pe Cela ce pentru tine a fost întins pe Lemn, ai suferit cu răbdare, puternice, pe cei ce te munceau, cu înţelepciunea bătând înşelăciunea cea rău învechită: Drept aceea, şi El te slăveşte pe tine, Modest, în Cer şi pe pământ după vrednicie, pentru care şi acoperi pe cei ce te prăznuiesc pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *aceeaşi,* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)***

Nu vom tăcea nici odinioară, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale, noi nevrednicii, că de nu ai fi stătut tu înainte rugându- e, cine ne-ar fi izbăvit pe noi dintru atâtea primejdii? Şi cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea dintru toate nevoile.

După a doua Stihologie, **Sedealna**, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Înspăimântează toată mintea, minunea mucenicilor, cum au putut trupul, a suferi patimi înfricoşate, iar tu întărindu-te întru toate, ai strălucit ca un fără de trup, cu adevărat Modeste, luând putere dintru înălţime a te slăvi mai presus de muncile cele prea iuţi, pentru aceea te slăvim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *aceeaşi*. ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)***

Marie, ceea ce eşti cinstit sălaş al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri şi a greşalelor, şi a necazurilor, că tu eşti mântuiea păcătoşilor, şi ajutătoare şi folositoare tare, şi mântuieşti pe robii tăi.

După Polieleu, **Sedealna**, glas, 3:

Toată Biserica ai veselit cu preoţia, şi cu sângele tău: Că în Ierusalim s-au dat ţie ungere, şi într-însul ai vărsat sângele tău: părtaşule cu Pavel, roagă pe Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *aceeaşi.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)***

De dumnezeiasca fire nu S-au despărţit, trup făcându-Se în pântecele tău, ci au rămas Dumnezeu întrupat, cela ce după Naştere ci şi mai-nainte de Naştere te-au păzit pe tine, Maică fecioară, cu totul fără prihană, singur Domnul: Căruia cu deadinsul roagă-te să ne dăruiască nouă mare milă.

Apoi Antifonul întâi, al glasului al 4.

Prochimen, glas, 4: Dreptul ca finicul va înflori şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Toată suflarea: Evanghelia la un ierarh.

Şi **Psalmul 50**

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 2*

Pentru rugăciunile ierarhului Tău Modest, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.***

Şi Stihira, glas 6: Cu vetreala Sfântului Duh, sfinţite mucenice Modest... [Caută înapoi la Litie.]

Canoanele al Născătoarei de Dumnezeu: al Paraclisului al doilea, cu Irmosul pe 6 şi al Sfântului pe 8.

Canonul Sfântului

Peasna 1 , glas, 6

Irmos. Cu valul mării...

Cu gură de tină, şi cu limbă de ţărână, pe tine cel întocmai cu îngerii a te lăuda îndrăznind eu Modeste, rogu-te pe tine, ca cu rugile tale lumină din Cer strălucind, să lumineze mintea şi inima mea.

Materia cea stricăcioasă şi slava cea curgătoare şi toată lumea, şi pe ţiitorul lumii trecându-le, în locul tuturor, pe Hristos ai câştigat Modeste: Cu a căruia dragoste rănindu-te, te-ai nevoit foarte tare.

Mare în semne te-ai arătat, mult în minuni şi vestit, cu singură apa stropind, şi tămăduind pre oameni împreună şi dobitoacele cele ce bolea ca un tot pătimitor.

A Născătoarei

Vrând a mântui neamul omenesc cel mai presus de bunătate, în pântecele Fecioarei celei neispitite de nuntă s-au sălăşluit, şi iată vine să Se nască. Acestuia să ne închinăm, că cu slavă S-au proslăvit.

Catavasiile dupre Tipic.

Peasna 3

Irmos: Pe Tine, Cela ce pe ape: Voind a Te sui la înălţimea cea prea mare a sfinţitei lucrări, noaptea ai ajuns la uşile Bisericii, şi cu rugăciunea ta cea cu stăruinţă le-ai deschis pe ele, minunat făcându-te cu lucrarea aceasta.

Unsu-te-au pe tine Duhul cel Sfânt, Dumnezeul tău, mai mult decât pe părtaşii tăi, cu untuldelemn al bucuriei, şi cu mirul dumnezeieştii ungeri, şi s-au vărsat în buzele tale dar îmbelşugat.

Pe vrăjmaşii cei nevăzuţi, şi pe balaurii cei gândiţi cu puterea lui Hristos călcându-i; şi pe împăratul cel fără de ruşine şi sălbatic, cu darul Crucii l-ai doborât, nevoindu-te foarte tare.

Ca să încapi toată strălucirea Sfintei Treimi, ai lucit mintea ta ca pe o oglindă, şi sufletul ai luminat, Modest slăvite, cu lumina cea prea curată a faptelor bune.

A Născătoarei

Zămislirea fără patimă, primirea mai presus de cuvânt, a Naşterii tale, fecioară, au venit, că Taina cea vestită de prooroci mai presus de fire, nouă s-a arătat Cuvântul lui Dumnezeu, fiind Dumnezeu.

Condac, glas 2: Nu lepăda, Stăpâne, până în sfârşit pe norodul Tău cel ce a greşit, şi nu depărta mila şi îndurările Tale de la noi, ci ca Cela ce eşti adâncul îndurărilor şi noianul milostivirii, primeşte rugăciunile noastre, şi ne izbăveşte pe noi de mânia şi nevoia ce ne-au cuprins, pentru rugăciunile celui dintru sfinţi părintelui nostru Modest, ca Cela ce însuţi eşti lesne iertător şi milostiv.

Sedealna, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Viaţa ta luminând, cu frumuseţele bunătăţilor, te-ai vestit păstor şi ierarh cinstit, prea slăvite Modest, cu sângele muceniciei şi pe tine făcându-te ca un finic, te-ai mutat sus, către cetele celor fără de trupuri, împreună cu care roagă, părinte, pe Hristos, pentru noi. *(de 2 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Degrabă primeşte Stăpână rugăciunile noastre, şi le du Fiului tău şi Dumnezeu, Doamnă cu totul fără prihană, dezleagă întâmplările celor ce aleargă la tine, împrăştie cursele şi îndrăznirile celor ce acum se într-armează împotriva robilor tăi, Fecioară.

Peasna 4

Irmos: Deşertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce văzând-o mai înainte proorocul Avacum, înspăimântându-se a strigat: tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, împreunându-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Cel ce stai înaintea lui Dumnezeu, cu mintea întru cei de sus, şi împreună cu îngerii, cânţi lui cântarea cea întreită, şi pe scaunul cel sfinţit al preoţilor L-ai lăudat pe El pe pământ.

Cu toiagul cel de foc al dogmelor tale, înşelăciunea idolilor ai tăiat ierarhe, ca şi Moisi văzătorul de Dumnezeu, Marea Roşie ce se învăluia. Slăvite Modest, tâlcuitor, sfinţit propovăduitor şi înţelept descoperitor Scripturilor, te pune pe tine Duhul cel sfânt, pe acestea descoperindu-le norodului întru pricepere şi dar.

A Născătoarei

Cu mare glas mai înainte se vesteşte aşteptarea neamurilor şi mântuirea lumii, Naşterea ta cea mai presus de fire, Curată fără prihană, pe care lăudând-o toată lumea mai înainte prăznuieşte cu bucurie.

Peasna 5

Irmos: Arătarea cea dumnezeiască...

Cela ce mai-nainte de naştere au ştiu curăţenia şi sfinţenia sufletului tău şi mai-nainte de a te zidi în pântece, sfinţindu-te pre tine Sfinte Modest, ca pe alt Ieremia prorocul. Te pune pe tine vederat, înainte păstor cu priveghere şi cu adevărat păzitor Sionului.

Lumina cea mai-nainte de veci te-au înălţat pe tine, Modest, pe sfeşnicul cel înalt al Arhieriei. Lumină mare fiind, ca prin tine să vază cei necunoscători lumina cunoştinţei, şi zarea întoarcerii de la idoli, înţelepte.

Legilor lui Hristos urmând, pe cea neputincioasă cu împreună pătimire ai cercetat-o, şi pe cea rătăcită o ai întors, pe cea bolnavă o ai vindecat, fericite Modest, şi pe cea prăpăstuită iarăşi o ai ridicat şi o ai îndreptat, ca un adevărat şi bun păstor fiind, iar nu năimit.

A Născătoarei

Cu Sfântul Duh mai înainte arătând Isaia zămislirea Ta cea din noi fără patimă, ai strigat Doamne, priveghind la Legea darului: Fecioara vine să nască fără sămânţă, pe Cel din neamul lui Avraam, şi din seminţia Iudei după trup.

Peasna 6

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Cu curgerile sângiurilor tale, încuind apele cele tulburi ale necredinţei, te-ai arătat ca un râu, adăpând Cetele cele bine cinstitoare ale credincioşilor, ierarhe mucenice Modeste.

Cu puterea Duhului îngrădindu-ţi sufletul, ai doborât cu răbdarea chinurilor pe duhurile răutăţii, şi ai luat de la Dumnezeu cununa biruinţei, sfinţite nevoitorule.

Petrecerea ta este cinstită, viaţa plăcută lui Dumnezeu, şi moartea sfinţită, proslăvită înaintea lui Dumnezeu, de trei ori fericite Modest, întărirea şi lauda preoţilor.

A Născătoarei

Rădăcina lui Iesei au odrăslit şi dintr-însa Dumnezeul nostru, cel ce mai-nainte au venit, nădejdea neamurilor, odihna şi cinstea, precum de demult mai-nainte a spus Isaia, cu îndumnezeire luminându-se.

Condac, glas 3, Podobie:

Moştenitor bunătăţilor lui Iacov, fratelui Domnului, precum şi Scaunului şi sfârşitului lui, ştiindu-te pe tine fericite, încununăm dumnezeiescul tău creştet strigând: Nu trece cu vederea pe rugătorii tăi, cei ce săvârşesc pomenirea ta, lauda preoţilor, Modest.

Icos: Veniţi toţi credincioşii întru cântări de laude să lăudăm pe Modest, cel ce este lauda cea prea luminată a preoţilor şi slava cea prea luminată şi desfătată a mucenicilor, căci pe vrăjmaşul Veliar biruindu-l în nevoinţe cinstite, rourează nouă celor ce săvârşim pomenirea lui cea prea strălucită, în locul sângiurilor, a sfinţitelor tămăduiri râuri nedeşertate, şi strigăm către dânsul, cu cuviincioasă osârdie şi credinţă: Bucură-te, Modest, lauda preoţilor şi a mucenicilor.

Peasna 7

Irmos: Negrăită minune, Cel ce a izbăvit în cuptor pe cuvioşii tineri din văpaie, în mormânt Se pune mort fără de suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cu desele privegheri şi izvoare ale cuvintelor tale, adăpându-se ca un pământ gras şi înverzit, s-au arătat prea mult roditoare Biserica lui Hristos, rodind mult rod de bunătăţi.

Nemaisuferind îndrăzneala ta cea nemărginită şi râvna care ai avut, înţelepte, ca un următor lui Dumnezeu celui iubitor de oameni, lucrătorul răutăţii, vânatul diavolilor, iscăleşte hotărârea morţii tale.

Ca nişte lupi răpitori, gelaţii răpindu-te pe tine, mucenice ca pe un miel, cu sârguinţă te-au târât la locul osândirii, şi cu pietre fără milostivire împroşcându-te, pe tine, păstorul cel bun, te-au junghiat.

A Născătoarei

Minunea cea stăpână, cea vestită de demult de prooroci şi de drepţi, vederat se arată Fecioara cea curată, mergând să nască, spre mântuirea noastră, celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Peasna 8

Irmos: În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Turn neclintit, stâlp nemişcat, zid nestrămutat, temei al credinţei, vioară răsunătoare, apărător al bunei cinstiri, surpător înşelăciunii te-ai arătat, Modest.

Ca Soarele ai răsărit, părinte luminos, strălucind Sionul cu lumina lucrurilor tale. Drept aceea, fiu zilei te-am cunoscut pre tine, şi moştenitor Sionulni celui de sus, Modest.

Cu ocârmuirea dumnezeiescului dar, prea înţelepte, ai trecut noianul cel mare al muncilor şi bucurându-te, slăvite, ai ajuns la limanurile cele liniştite ale împărăţiei celei de sus.

A Născătoarei

Zicerile proorocilor celor grăitori de Dumnezeu s-au plinit, Fecioara se apropie să nască pe Domnul. Tot pământul să se veselească dănţuind, şi să se bucure întru toţi vecii.

Peasna a 9-a

Irmos: Nu te tângui Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine Fiul tău, pe care M-ai zămislit în pântece fără de sământă, că Mă voi scula şi Mă voi proslăvi şi voi înălţa întru slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste neîncetat pe tine te măresc.

Adunarea patriarhilor, prăznuirea proorocilor, adunările şi cetele ierarhilor, şi a apostolilor, turmele nevoitorilor, cetele mucenicilor, alcătuirile pustnicilor şi a cuvioşilor, mai-nainte au întâmpinat pe sufletul tău, carele se înalţă, sfinţite mucenice.

Înfrumuseţată ca o mireasă, şi îmbrăcată, împodobită cu haine de aur a bunătăţilor, ca o cămară luminoasă sufletul tău lăsând sfântul tău trup, către cămările cereşti cele luminoase s-au suit, Modest.

Silnicia morţii au slăbit cu adevărat, căci sufletele drepţilor viază întru Dumnezeu, iar credinţa cuvântului tu eşti Modest, că şi mort fiind reverşi pâraie de tămăduiri, celor ce cu credinţă merg la dumnezeiască Biserica ta.

A Născătoarei

Toată făptura, împreună se bucură cu a ta Naştere, Fecioară, căci Vitleemul neau deschis nouă Edemul: Şi iată dobândim toţi Lemnul vieţii, strigînd cu nevoinţă: Stăpână, plineşte rugăciunile noastre.

Svetilna. **Podobie:** Lumină neschimbată

Între ierarhi străluceşti precum Soarele în zi, şi între mucenici luminezi precum Luna între stele. Pentru aceea, lăudăm a ta adormire, părinte Modest, lauda Sionului celui Sfânt. *(de 2 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Turnule aurite şi cetate cu douăsprezece ziduri, scaune cu raze de soare, Cetatea împăratului, minune neînţeleasă, cum hrăneşti cu lapte pe Stăpânul.

La Laude

Stihurile pe 4. glas, 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Biserica ta totdeauna izvorăşte băuturi de vindecări celor ce aleargă, Modest slăvite, şi patimi din rătăcire şi cu împreună lucrarea Duhului, cufundă cetele dracilor, roagă-te lui Hristos să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Modest prea lăudate, a ta pomenire astăzi au chemat pe toţi credincioşii, ca să prăznuiască dumnezeieştile tale bunătăţi, strujirile muceniciei, mulţimea minunilor care ai lucrat cu darul lui Dumnezeu, sfinte nevoitorule de trei ori fericite, pe carele roagă-l pentru cei ce te laudă pe tine.

Rază cu adevărat te-ai arătat ierarhe Modest, ierarhilor şi mucenicilor, căci întru nevoinţă te-ai văzut nebiruit, tare nemişcat, apărător, de Dumnezeu cugetător şi stătător înaintea tuturor, învăţând foarte cu-amănuntul Taina cea mare a Treimii.

împotriva cruzimii evreilor ai pus a ta bărbăţie, sfinţite mucenice mult nevoitorule, şi cu dumnezeiescul dar pe aceştia biruindu-i, la Hristos ai alergat, ne-

voindu-te pentru Dânsul foarte tare. Pe carele acum roagă-L să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 8*

Cine va grăi faptele tale cele plăcute, înţelepte; sau cine va număra mulţimile nevoinţelor tale; că multe şi mai presus de fire ca un fără de trup ai suferit, dar fără de asemănare mai multe daruri de biruinţă ai luat, din dreapta cea atotţiitoare a Mântuitorului Hristos, sfinţite mucenice cu totul cinstite Modest. Că nu numai patimilor lui celor izvorâtoare de viaţă te-ai învrednicit a te face părtaş, ci şi slavei Lui celei nestricăcioase, ca un sfinţit şi mucenic vrednic de minune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stăpână, primeşte rugăciunea robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi dintru toată nevoia şi necazul.

Slavoslovia cea mare, ecteniile şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din canonul Sfântului. Peasna 3 şi a 6-a pe 8. Prochimen, Apostolul Sfântului Haralambie. Asemenea şi Evanghelia, la un sfinţit mucenic.